

קמא:

שילוח הקן פרק שנים עשר חולין

עין משפט
נר מצוה

כב א ב מ"י ט"ג מהל'
משפט ה' ד פסג
פסג פה טושיע י"ד ט'
לג טפ"ד ד'
ל ג מ"י ט"ג מהל'
טושיע טס טפ"ד ב'
לא ד מ"י ט"ג מהל'
גולה ה' ד פסג
פסג פה טושיע ח"ת ט'
ש טפ"ד א'
ה (מ"י ט"ג מהל'
שמיטה הלכה ט פסג לאין
ק טושיע י"ד טפ"ד רג'
טפ"ד ב'
י ד (מ"י טס הלכה יח):

מוסף רש"י

באש חשדו. שנה
הוא ואלו שניתק לעשה
לן לוקין עליו והסותר
נפסח פסח וטע"ל כ"ב.
נפסח מדרות. ריבוי
שבת ח. לא מלקות
לרבים הוא אלא מלת
דמיות. מלת ריבוי מדרבנן
יבאחו וכו'. ויני שובר.
המקשים מומתין כשהם
קיימין בשוק ואין אלו
יוי הדרישות הנגלים
המס' ב"ב ט"ג. חייבות
ששילוח. חק. אם רוצים
גל הנילים דקרינא טפן
ז' לקולא פסח למומן
לאו מומן נינו וטע"ל.
אסורות משום גזל
שני דרכי שלום. ואלו
ז' מילוי. דלא וזה טפן
על השוק ומעלה קלחו
ר"ל לטע"ל וסותרו כ"ב.
ק"י כאן כי יקרא פסח
למומן. דכיון שהכניס
גל היה ליה חקן מומן.
חקן הוא הנילים ב"ב
ג' ט' ציאת רובה.
קרינא טפן לא נייל וטע"ל
ז"ה ט' למומן קודם
המחנה יצאה חייב לטע"ל
ז"ה וליקח הנניס וטע"ל.
אמאי אסורות משום
ז' חקן דלא נפלה למחנה
טע"ל. אמאי. מלמד גזל
דרכי שלום אשיל אלקן
מ' קלמר. דעמיה של
על השוק פליגה. דנפסח
וא דחתיס לתקנות לנכר
לעולם אביעא.
חל' אלקן וטע"ל. א"ב
דפסח לחצרו. חייבת
שילוח חקן ולא מומן
ואל לן מן שם רוצה
ליקח ולא חייב ל' יוסי
ז' חתמה דכל היכא דליקח
אמאי אסורות
דפסח דרכי שלום. וטע"ל
ז' טע"ל. או דרשתיא
דרא. דלא קרינא ליה מחנה
א"ב. שילוחי בעי. ואיכא
י"סור של משה ויכר את
הניס חקן ל' יוסי. מל'
י"ד גזל גזל וטע"ל. בקטן.
ז' דקמתי דרכי שלום וטע"ל
ז' דלא שלח ונקטן
ז' לא בר שילוח הוא דלית
חייב מלכות וטע"ל.

א' ברבנן משלח ואינו לוקה.
הוא מלי למימר דקסר קיימו
ולא קיימו הילכך לוקה ומשלח
אלינא דרבנן:
א' הבי אמאי אסורות משום
גזל. מפורש בסוף השולח
(כ"ב דף קכ):

הדרן עלך שילוח הקן

מעיקרא משמע א"ל רבינא לרב אשי ת"ש³¹ לא תותירו ממנו עד בקר וגו'
באש חשדו בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר לך שאין לוקין
עליו דברי ר' יהודה ש"מ טעמא דר' יהודה משום דקסבר שלח מעיקרא
משמע ש"מ א"ל רב אידי לרב אשי מתני' נמי דיקא דקתני הנוטל אם על
הבנים ר' יהודה אומר לוקה ואין משלח ואי ס"ד טעמא דר' יהודה לאו שניתק
לעשה לוקין עליו לוקה ומשלח מבני ליה ודלמא הכי קאמר במתני' אין נפטר
עד דמלקין ליה עד כמה משלח אומר ר' יהודה כ"י שתצא מתחת ידו במה
משלחה רב הונא אומר ברנליה רב יהודה אומר באגפיה רב הונא אומר ברנליה
דכתיב 'משלחי רגל השור והחמור רב יהודה אומר 'באגפיה דהא כנפיה
נינהו יהיהו דגויניהו לגפה ושלחה ואח"כ 'תפשה נגדיה רב יהודה א"ל ויל
רבי לה גדיפה ושלחה כמאן אי כר' יהודה לוקה ואין משלח אי כרבנן משלח
ואין לוקה לעולם כרבנן 'ומכת מדרות מדרבנן ההוא דאתא לקמיה דרבא
א"ל תימיה מהו אומר לא ידע האי גברא דעוף מהו חייב לשלוחי אומר
ליה דילמא חדא ביעתא הוא דרמאי אומר ליה האי ידעי לך מתניתין היא
אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת חייב לשלח ואחר ליה רבא
פרסתקי ותפסה וליחוש לחשדא כלאחר יד 'ת"ר יוני שובר יוני עליה
יחייבו בשלוח 'ואסורות משום גזל מפני דרכי שלום ואי שוכר להא דאמר
י"ר' יוסי בר ר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קרי כאן כי 'קרא
'פרט למומן אומר 'רב ביצה עם 'ציאת רובה הוא דאחייב בשלוח מקנא
לא קני עד דחפול לחצרו וכי קתני חייבות בשלוח מקמי דחפול לחצרו
הכי אמאי אסורות משום גזל אמנם ואיכעית אימא לעולם אביצה וביצה כיון
דנפיק ליה רובא דעתיה עליה והשתא דאמר רב יהודה אומר רב 'אסור לזכות
בביצים שהאם רובצת עליהן שנאמר שלח את האם והדר הבנים תקח לך
אפי' תימא אע"ג דנפל לחצרו וכל היכא דאיהו מצי וכי חצרו נמי זכיא וכל
היכא דאיהו לא מצי וכי חצרו נמי לא זכיא ליה אי הכי אמאי אסורות מפני
דרכי שלום אי דשלחה גזל מעליא הוא אי דלא שלחה שלוחי בעי בקמן קמן בר
דרכי שלום הוא הכי קאמר אביו של קמן חייב להחזיר (א) לו מפני דרכי שלום
לוי בר סימון אקני פירות שובכו לרב יהודה אתא לקמיה דשמואל א"ל 'ויל טורף
אקן 'דליתגבהו וקניניהו למאי אי למקנא לקניניהו ליה בסודר אי ביום טוב
בעומד

המשלח: ואם אימא לר' יוסי וכו'. הש"ס פריך לה: יציאת רובה. דאם נא אדם ומלא את האם כשהיא מטילה ביצתה וכבר יצא רובה
חייב לשלח מקמי דחפול לחצרו דלכתי לאו מומן הוא: אי הכי. דלא קתנה חצרו: אמאי אסורות משום גזל. ואפילו מפני דרכי
שלום והלא עדיין מגוף האם הוא: ומשני אלקן. דרכי שלום דקאמר אפילו על האם עצמה יש משום דרכי שלום: ואיבעית אימא
לעולם אביצים. דאילו על אמן אפילו משום דרכי שלום אין כאן הוצאה ואינה נפשה לא קמכה דעת בעל השוק. עלה ואינו
מתקוטע עם הלוקח אבל מהביצים הוא מתקוטע דעמיה עליהן ונהי נמי דלא קנה לו חצרו משום דרכי שלום מיהא איכא: (א) לזכות.
לפסוט יד חתם האם ולהחזיק בה. כל קנייה דהפקד ובייה קרי ליה: והפסא דאמר רב יהודה כו'. מהשאל מלית לאוקומא מתניתין
אפילו יצאת כולה ולא נקשה לרבי יוסי דכרי חנינא דלא מומן הוא וחייבת בשלוח משום ביצה אחרונה זאת של עמדה האם
עליה (א) משהטילה ואף על פי שנפלה לאחר לא קתנה חצרו דכיון דהוא עצמו אם היה כאן לא היה יכול להחזיק כלום חצרו נמי לא מצי
וכי ליה ואין זה מומן: אי הכי אמאי אסורות. משום גזל. משום דרכי שלום וכו': אי דשלח. קודם דהחזיק בה הכי
קתנה חצרו לבעל היתם וגזל מעליה הוא ואי דלא שלחה היאך הוא יכול לטע"ל לביצים הא בעי שלוח קודם לקיחת הביצים כרב יהודה:
ומשני בקטן. דלאו בר שלוח הוא. והוא הדין דהוא מצי לשטוי כגון דעבר ונטלן חתם האם דגזל מעליה ליכא אלא יחיה ליה לשטוי
בדרך היתם ולא בדרך איסור: והדר מתמה ואמר קטן בר דרכי שלום הוא: ה"ג אביו של קטן חייב להחזיר מפני דרכי שלום:
פירות שובכו. אפרוחים וביצים: אלא לקמיה דשמואל. לקמן מפרש מאי איצטרך ליה למצוי: טרופ אקן. הקס נידך על הקן:
דליטבנהו. מיראתך. והשתא מפרש ואזיל מאי צעא מיניה ומאי מהדר ליה: למאי. הגבהה זו למה: אי למקנא. שלא יחזור זו לוי בן
סימון והכי קאמר ליה טרופ אקן דליטבנהו אפרוחים מיראתך ותקנה אותם בהגבהה: ליקנינכו בסודר. ולמה הוצרך רב יהודה לשאול
היך יקנה: ואם ליר"ע. שהוא ערב יו"ע ולמחר יהיו אסורים משום מוקנה ונא לשאול כמה הנחת למה לי האי טרמא לערוך אקן:
בעומד

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ס': וי"ז].
(ב) יצא חלופיה רגל דהא
מפניה מינה. ועי' רש"י.
(ג) [שבת מ': יבמות נב.
חטות מה: מדר כב.
מח': ד] ב"מ קב. [לעיל
קטל: מוספתא פ"י ה"ב].
(ד) וי"ז יל. קב. קית. ב"ק
מט': וקב. (ז) [ז"ל רבא].
(ה) [ע"י פוס' ב"ק נ"ה ד"ה
והני מילי ופוס' ב"מ ט.
ד"ה הוציא. ט] (ז) [מגילה.
רש"י. ט] ז"ל טה.

תורה אור השלם

1. כי חקצר קצירך
בשדך ושבחת עמר
בשדה לא תשוב לקחתו
לר' ליתום ולאלמנה
יהיה למען יברך ה'
אלהיך בכל מעשה
ידיו: דברים כד יט
2. ובקצרכם את קציר
ארבעה לא תכלה פאת
שדך לקצר ולקט קצירך
לא תלקט: ויקרא ט ט
3. ולא חתורו מקטן עד
בקר והחזר ממנו עד
בקר באש חשדו:
שמות יב י
4. אשריכם ידעי על כל
קדם משלחו רגל השור
ורחמור: ישעיהו לב כ

גאון הש"ס

גם' הש"ס נגדו. עי'
משנה למק' פ"ג י"ח
מהלכות ענינים: שם דל
ב"ר אבא. עי' ב"מ דף ט
ע"ה פוס' ד"ה הוציא:

הנהגות הש"ס

(א) אביו של קטן חייב
להחזיר מפני כלי' חתמה
לא תחזיר: (ב) רש"י ד"ה
לא תשוב לקחתו דשבחה
הס"ד: (ג) ד"ה לטע"ל ל"ל
אמר ד"ה והשתא וכו'
אלה מעליה:

